

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 336/2022
06.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела посредовање у вршењу проституције у саизвршилаштву из члана 184. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Батинића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 6К.207/21 од 28.09.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1040/21 од 10.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.04.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Батинића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 6К.207/21 од 28.09.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1040/21 од 10.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 6К.207/21 од 28.09.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела посредовање у вршењу проституције у саизвршилаштву из члана 184. став 2. у вези члана 33. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године која ће се извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, уз примену електронског надзора, с тим да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, те је окривљени истовремено осуђен и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати суду у року од 90 дана од дана

правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких 1.000,00 динара рачунати један дан затвора. Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1040/21 од 10.01.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Суботици и браниоца окривљеног АА, па је потврђена пресуда Основног суда у Суботици 6К.207/21 од 28.09.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Миодраг Батинић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи у целини првостепену и другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине у целости првостепену и другостепену пресуду или само другостепену пресуду и предмет врати на суђење првостепеном суду или на поновну одлуку другостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“, број 72/11 од 28.09.2011. године који се примењује од 01.10.2013. године) којим је прописано да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“, број 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“, број 58/04, 85/05 - др. закон, 115/05, 49/07, 122/08, 20/09 - др. закон, 72/09 и 76/10), нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наиме, бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, с тим што се из образложења захтева закључује да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Ово имајући у виду да бранилац у поднетом захтеву наводи да је суд побијану правноснажну пресуду засновао на незаконитом доказу и то на записнику о саслушању окривљеног АА од дана 06.08.2013. године, а који доказ је по браниоцу прибављен противно члану 16. став 1. ЗКП, те се стога сходно одредбама чланова 84. став 1. и 2. и 237. став 1. и 2. ЗКП мора издвојити из списка предмета. Као разлог незаконитости овог доказа бранилац окривљеног истиче да су овлашћена службена лица полиције приликом позивања и саслушања АА дана 06.08.2013. године поступала незаконито, с' обзиром да су истог позвала да наведеног дана да изјаву у својству грађанина, иако из списка предмета произилази да су већ од раније имали сазнања да је против АА дана

21.07.2013. године сачињена кривична пријава и у том смислу су и предузимали процесне радње, а чиме су по ставу браниоца овлашћена службена лица полиције повредили императивну одредбу члана 289. став 1. ЗКП, којом је прописано да када полиција прикупља обавештења од лица за које постоје основи сумње да је учинилац кривичног дела или према том лицу предузима радње у предистражном поступку предвиђене овим закоником може га позивати само у својству осумњиченог, а осим тога, по наводима захтева за заштиту законитости, бранилац по службеној дужности није присуствовао саслушању окривљеног јер је позван тек након што је наведени записник био сачињен и исти је тада само потписао, при чему је окривљени саслушан након пет сати малтретирања и изнуђивања његовог исказа као грађанина.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из списка предмета произилази да записник о саслушању окривљеног АА састављен пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ПУ у Суботици ОКП дана 06.08.2013. године представља законит доказ и на истоме се може заснивати пресуда, те самим тим није морало бити донето решење о његовом издвајању из списка предмета, с`обзиром да је наведени записник прибављен на законит начин, а радња доказивања (саслушање окривљеног) предузета је у свему у складу са одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку који је био на снази у време саслушања окривљеног и састављања записника о томе („Службени лист СРЈ“, број 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“, број 58/04, 85/05 - др. закон, 115/05, 49/07, 122/08, 20/09 - др. закон, 72/09 и 76/10) (у даљем тексту: раније важећи ЗКП), а које одредбе се односе на ову радњу доказивања и то пре свега у складу са одредбама члана 226. став 8. и 9. раније важећег ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је наведени записник састављен у присуству браниоца по службеној дужности окривљеног, да је окривљени поучен о својим правима у кривичном поступку, пре свега о праву на браниоца, праву на поверљив разговор са истим, те да није дужан да изнесе своју одбрану, нити да одговара на постављена питања и да све што буде изјавио у своју одбрану може да се користи као доказ против њега, саопштено му је шта му се ставља на терет, те да је, након омогућеног неометаног разговора са браниоцем, окривљени изјавио да је разумео шта му се ставља на терет и да ће дати свој исказ, а после давања исказа окривљени је на записнику посебно изјавио да је своју изјаву дао добровољно, без икакве физичке или психичке принуде, у сталном присуству браниоца, записничара и овлашћеног службеног лица ПУ Суботица, а који све време његовог саслушања нису напуштали просторију у којој је он давао изјаву, а након упозорења у смислу члана 177. став 1. раније важећег ЗКП, окривљени је изјавио да жели да прочита записник и након читања исти је потписао, при чему питања и примедби није било, а наведени записник је потписан и од стране браниоца окривљеног по службеној дужности, овлашћеног службеног лица и записничара.

Иначе, одредбом члана 226. став 7. раније важећег ЗКП је прописано да када орган унутрашњих послова прикупља обавештења од лица за које постоје основи сумње да је учинилац кривичног дела или према том лицу предузима радње у

преткривичном поступку предвиђене овим закоником, може га позивати у својству осумњиченог, дакле, по налажењу овога суда, за разлику од члана 289. став 1. сада важећег Законика о кривичном поступку, а на чију повреду бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву, у члану 226. став 7. раније важећег ЗКП није искључиво предвиђено да када полиција прикупља обавештења од лица за које постоје основи сумње да је учинилац кривичног дела или према том лицу предузима радње у преткривичном поступку предвиђене тим закоником да то лице може позивати само у својству осумњиченог, а што значи да је у конкретном случају полиција могла позвати АА и као грађанина, а затим га сагласно одредбама члана 226. став 8. и 9. раније важећег ЗКП саслушати у својству окривљеног. Поред тога, како из списка предмета произилази да је кривична пријава МУП-а РС ПУ у Суботици ОКП против АА примљена у Основно јавно тужилаштво у Суботици дана 26.08.2013. године, те како из њеног садржаја и уз њу достављених прилога произилази да је иста састављена након прикупљања обавештења и доказа од стране полиције у периоду од 09.07.2013. године до 08.08.2013. године, то је очигледно да је приликом навођења дана 21.07.2013. године као датума сачињавања наведене кривичне пријаве дошло до очигледне грешке у писању датума од стране овлашћеног службеног лица МУП-а РС ПУ у Суботици.

Дакле, како се, по оцени овога суда, записник о саслушању окривљеног АА састављен пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ПУ у Суботици ОКП дана 06.08.2013. године сматра законитим доказом на коме се пресуда може заснивати, а самим тим законитим се сматра и одбрана окривљеног АА дата на овом записнику, то се, по налажењу Врховног касационог суда, као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног АА којима се указује да је извођењем овог доказа и заснивањем пресуде на истоме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, указујући да како током поступка није на несумњив начин утврђено да је окривљени АА учинио кривично дело посредовање у вршењу проституције у саизвршилаштву из члана 184. став 2. у вези члана 33. КЗ, с`обзиром да је оштећена ББ у свом исказу децидно искључила учешће окривљеног АА на било који начин у вршењу кривичног дела, а такође и у својим исказима саокривљени ВВ и ГГ, као и сведок ДД, то је суд сходно начелу *in dubio pro geo* садржаном у одредби члана 16. став 5. ЗКП требало да реши у корист окривљеног и да га ослободи од оптужбе за предметно кривично дело, бранилац окривљеног, по налажењу овога суда, у суштини оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, дајући сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП. С`тога се па Врховни касациони суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Батинића, то је Врховни касациони суд, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**